

1906-11-25

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 3 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9046>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαι τῇ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Αγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2

Τυπεύθυνος Ιδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ε;^τ νένι υποβάλλεται δεκιμασίεν
ἡ σύνεσις, η φιλόπατρία καὶ η εἰ-
στάθεια του φρονηματος του Κυ-
πριακοῦ λαοῦ, ίνα μηδέποτε
Ιδη οὖς ήμέρας εύδικας καὶ αι-
σιωνθή δλην τὴν φυγικήν γαλήνην
καὶ γαρέν, ἣν γενᾶ ἡ εὔροξος καὶ
φιλόπατρις ἐξάσκησις τῶν πολιτικῶν
καὶ θνητῶν καθηκόντων καὶ δικιω-
μάτων.

Την ίδιαν την περίοδον όπου ο Καρλός Β΄ απέβη στην Αγγλία για την πρώτη φορά μετά την άφιξή του στην Ελλάς, ο Παύλος Σερβίας έγραψε στον Καρλός Β΄ την επιστολή που διατηρείται στην Βασιλική Βιβλιοθήκη της Αθήνας με την θέματα την ιδέα της Ελληνικής Δημοκρατίας και την ιδέα της Ελληνικής Αυτοκρατορίας.

— Κατεδίκασεν ἀλλεπαλλήλως καὶ πανηγυρικῶς τὸ ἀπαίσιον ἔκεινο περ-
ελόνγχ καὶ μετ' ἐρρωμένους ἀγώνας
εἰδὲν ἐν τέλει βρυματίως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς ἐπιβραχεύομένους τοὺς εὐ-
γενεῖς καὶ φίλοπότερούς τοὺς ἀγώνας του
καὶ γρῦπτο εὔελπις ἀπενίζων πρὸς
αἵσιον μέλλον. Βάσκανος ἐμώς δαι-
μῶν, δ δαίμων τοῦ παρελθόντος ἐ-
κείνου, φθονήσας αὐτὸν, νέχν τυν
υρχίνει ἐπιβυυλὴν κατὰ τῆς τιμῆς τοῦ
λαοῦ τούτου καὶ μετ' αὐτῆς κατὰ τῶν
ὑλικῶν συμφερόντων του, τῶν θιν-
κων ἰδεωδῶν τοι καὶ τῶν κολεκτῶν
πολιτικῶν ἐλευθεριῶν του, αἵτινες
ὑπῆρξαν τὰ μόνα νόμιμα καὶ ἀποτε-
λεσματικά ὅργανα πρὸς βελτίωσιν
τῆς τύχης του.

“Αλλοτέ ποτὲ άπ’ αὐτῶν τῶν τάξιν τῶν κράτουντων ἐγένετο ἐπικίνδυνος ἐλέστρατεία κατὰ τῶν ἐλεύθεριών τούτων, ἀς ἐπειράθησαν νὰ στρέψωστε κατ’ αὐτοὺς καὶ, προσκρούσαντες εἰς τὴν πολιτικήν του σύνεστιν καὶ τὴν φιλοπατέριαν τοῦ, προσκάλεσαν τὴν καταδίκην τῆς λατικῆς ἔκεινης ἐτυμηγορίας, ἵνα προπηγλακίσωσι τὴν ἀγνότητα τῆς γνώμης τευχοῦ καὶ τὴν γνησιότητα τῆς ἐθνικῆς συγειδήσεως του.

Σήμερον νέος ἐπεκρεμάσθη ἔινδυ-
νος κατὰ τῶν πολιτικῶν ἐλευθερῶν
του Κυπριακοῦ λαοῦ ὃν ὅρεῖται οὐ-
τος ν' ἀπορρύσῃ εὐσταθῶ; καὶ θρ-
ραλέως; Η ἐπιβούλη κατὰ τούτων
δὲν προέργεται ἔξωθεν καὶ ἀπὸ τά-
ξεων ξένων ἂλλ᾽ ἔσωθεν καὶ ἀπὸ
τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ καθισταμένη
διὰ τούτου μᾶλλον ἐπιλίνδυνος καὶ
δυσκατεγώνιστος. Ήπ' θηγενῶν
πορέγονται εἰς τὴν ξενοχρατίαν τὰ
μέσα δπως, ἀν θέλῃ αὐτῇ, κατα-
στησῃ τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας του
διστομον κατ' αὐτοῦ μάγαιρκν, καὶ
ὑπὸ τὸ πρόσχημα συνταγματικῆς
καὶ ἐλευθερίας πολιτείες ἐγκαθιδρυθῆ
εἰς τὴν νῆσον ἡ μᾶλλον ἐπονεῖδιστος
τυραννίς, πρὸς ἥνδροις εἰλέν γένεται
θρωπότης πολλάκις παρὰ ξενοφρε-
τουμένοις ιασίς.

Ἐπιδιώκεται κακοθεούλως, μετὰ

τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ή πολιτικὴν παράλυσις και ἀποσύνθεσις ἐν τῇ χώρᾳ, ἵνα ἀδεῶς και ἀσυστόλως κορυβαντιὰ πολιτικὴ κακοήθεια, και μικροπονήρως γίνεται ἀπόπειρα πρὸς σύγχυσιν τῶν εὐθυνῶν και ἔξομοισιν τῶν ἀνευθύνων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τῆς ὅμημουρ-

γηγένεσης θλιβερᾶς καταστάσεως. Αἱ σηπίαι ἐκχέουσι μελανίνην ἐν τῷ δι- αυγεῖ οὗτοι ἵνα διεργάψῃ τὸν διώ- χοντα αὐτοὺς ἰγοῦν ἡ τὸν κάμακα τοῦ ἀλιέως· πορφυρία ἐπιδιώκεται καὶ περὶ ἡμιν θέλωσις τοῦ πελιτικοῦ δρίζοντος ἵνα εἰ κυρίως ὑπεύθυνοι διεργάψῃ τὴν λατ. ἥν τιμωρίαν, ἥν ἔδοξιμον μέγρι τοῦτο αὐτηράν μὲν ἀλλ' οὐχὶ μεθ' ὅλης τῆς δρι- μήτηος καὶ τοῦ βάρος αὐτῆς.

Εἴ τοι δέ τις τοῦτον τὸν πό-

Άγγρύπινως ἔχων πάντοτε ὁ λαὸς τῆς νήσου κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ παντοῖων περγίδων, δρείλει νὰ παρκσκευάζηται πρὸς πάντα ἐν- δεγέμενον κίνδυνον καὶ κατὰ πά- σης τκευωρούμενης ἐπιβουλῆς κατὰ τῶν πολιτικῶν του ἐλευθεριῶν, κατεμκθῶν τὴν μεγάλην τούτων λυτιστέλειαν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς; καὶ εὐ- συνειδήτου γράπτεις αὐτῶν.

Τίνα λανθάνει σημερόν ἐν τῇ πο-

Γίνεται ἀπόπειρα δικασθη-
θεῖ μὲν η κοινὴ γνώμη πάρτι τῇ
ξενοκρατίᾳ, ως ἔχουσα ταπεινὰ
καὶ εὐτελῆ ἐλατήρια, νὰ ἐμπνευσθῇ
δὲ πρὸς τὸν λαὸν η ἀπαγορήσεις
καὶ διαπολισμός. Διατὶ δη; δι-
καιος; Ἀριστείδης ἀνταγωνιζόμενος

πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα ἐν στιγμῇ
ἀδημονίας συνεβούλευσε τοὺς Ἀθη-
ναῖς νὰ βάλωσιν αὐτὸν τε καὶ τὸν
Θεμιστοκλέα κατὰ τοῦ βεράθρου ἵνα
σωθῶσιν· ἀν δὲ Ἀθηναῖς λαὸς ἔξ-
ετέλει τὴν συμβούλην ἐκείνην, αἱ
Ἀθηναὶ καὶ μετ' αὐτῆς ἡ Ἐλλὰς οὐ-
χέπειλλον τὴν ἐλευθερίαν καὶ η̄ τ-
στορία τῆς ἀνθρωπότητος ἀλλοίαν
εἰλος· οὐαὶ εἴχε μορφὴν οὐχὶ βεβαίως
εἰς ἄγαδο ταύτης· Οὐ 'Αθηναῖς
δῆμοι· . . λαὸς πολιτικῶς φριεῖσ-

Κατὰ τῶν πιραπτικουσῶν τούτων
Μαινάδων δὲ Κυπριακὸς λαὸς ὃς δι-
μυνήθη κατὰ τὸν ἄριστον καὶ ἀποτε-
λεσματικώτατον τρόπον λιταδεῖκνύ-
ων ἄπαξ καὶ πολλάκις ἔτι εἰς αὐ-
τὰς διε τὸ πρότερον χράτος αὐτῶν
κατελύθη· διὰ παντὸς ἐν πῷ πολλα-
χῶς λυμανθέντι ὑπὸ τούτων τόπῳ,
καὶ η̄ πολιτικὴ ἐν αὐτῷ ἀτιμόσφαιρῃ
ἔξυγιταινθείσα δὲν οὐκ μολυνθῆ καὶ
πάλιν ὑπὸ τῆς δηγῆ ητηριώδους πνοῆς
των.

γαίσυνέτες και φιλόπατρις, τὸν δικαιον Ἀριστείδην ἔξωστράκισε και πειθόμενος μᾶλλον ει; τὴν δὲ οὐδέρκειαν και προνοητικότητα τοῦ Θεμιστοκλέους εἰς τοῦτον ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν και παρητήρην ὑπὲρ τῆς νυκτικῆς παρασκευῆς τὰς ἀπὸ τοῦ Λαυρίου χορηγίας. Οἱ Ἀρι-

στείδης ἀποπλέων ἐκ Πειραιῶς ηὕ-
ξατο ἵνα μηδέποτε οἱ Ἀθηναῖοι μετα-
μεληθῶσιν ἐπὶ τῷ διτραχισμῷ του,
ἐνῷ δὲ Θεμιστοκλῆς παρεσκεύαζε καὶ
ἔξηστράλιζε τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑπλά-
δος. "Οὐτε ἐπεκρεμάσθη δὲ Περσικὸς
κινδυνός, δέ Ἀριστείης σπεύδειεξ Αγί-
νης μετὰ μεγίστου κινδύνου διαλαβών
τὰς βρεραϊκὰς τριήρεις καὶ προσ-
ελθών εἰς τὸν Θεμιστοκλέαν Σαλα-
μινὶ τείνει φίλιαν γειρά καὶ τάσσεται
ὑπὸ τὰς διπταγὰς αὐτοῦ πρὸς ἄμυναν
κατὰ τῶν βαρβάρων ιοινῶν πολεμίων.
"Η μεγαλορύζει τοῦ Θεμιστοκλέ-
ους εἰς οὐδὲν θά ώρέλει τὰς Ἀθῆνας
καὶ τὴν ἀνθρωπότητα γωρίς τῆς φι-

λοπατρίας και τῆς συνέσεως τοῦ Ἀ-
Ὀηναικοῦ λασθ, έστις ἔσχε τὴν ὁξα-
δέρκειαν νὰ χρησιμοποιῇ τοὺς πολι-
τικοὺς αὐτοῦ ἄνδρας ἔκαστον ἐν
κατελίγηλῳ καιρῷ. Οὔτε Ἀριστεί-
δην οὔτε Θεμιστοκλέα βεβίως βλέ-
πομεν σήμερον ἐπὶ τῆς στενῆς καὶ
γύρμαλῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἐν Κύ-
πρῳ, ἐν τούτοις ὃ λαδὸς τῆς νήσου
κατέμαθεν ἐκ πειράς τις πολιτικὴ
πορεία πρὸς τὴν ξενοκρατίαν ἀπέβη
λυσιτελῆς καὶ ὑπισχνεῖται πλείονα

ον σιγῇ πᾶν ἄλλο καὶ τὸ Ισχυρότα-
τον συναισθῆμα. Ἡ Σπάρτη τὸν Παυ-
τανίκην ἀνεκάλεσεν ἀπὸ τῆς στρατη-
γίας, διε τὸνώπευσεν διτὶ προδίδει τη-
τλληνικὰ πράγματα, καὶ διε οἱ ἔφο-
ροι χύτήκοι ἐπεισθῆσαν περὶ τῆς
προδοσίας του, αὐτὴ ἡ μήτηρ τοῦ
γηγνησία Σπαρτιάτις, γατέπνιξεν ἑ-

βάθει τῆς μεγάλης πατριωτικῆς κυρίες της τὴν μητρικὴν αστοργὴν καὶ πρώτη ἔθηκε τὸν λίθον ἐπὶ τῇ θύρᾳ τοῦ Ι. ἀσύλου του καταδικάζουσα τοῦτον εἰς τὸν διὰ πένης καδίφης θάνατον.

νικηφόρως ὁ λαζ, μετὰ σπανίχς πλιτικής, συνέσεως και πατριωτικής αύτα περνήσεως έξισιών τὰ ἐμπεποτεμένα εἰς αύτὸν πολιτικὰ δίκαια ώρατα.

ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ

Ἐνώπιον πυκνῆς συνεδεύσω
τῆς Ἐισηρέας τῆς Κεντρώας Ἀσίας
ἐν Λονδίνῳ τῇ προπαρελθ. ἐδυνάμα-
το κ. Βαλεντῖνος Χιρόλ. (Valentino
Chirol) ἀνέγνω ἐκθεσὶν του «Περί-
ἀναβιώσεως τοῦ Πανισλαμισμοῦ»
Ο Πρόεδρος τῆς συνεδεύσεως πα-
ρουσίαζων τὸν κ. Β. Χιρόλ. εἶπεν, δι-
τυχάνει ωὗτος γνωριμώτατος καὶ
διακεκριμένος περιπητής καὶ βα-
θὺς σπουδαστὴς καὶ αὐθεντικός
πρόδε τὰ Ἀνατολικά ξητάματα.

Ο κ. Χιρέλ είπεν. δτι πολλάκι
δύμιλουμεν—μιᾶς λον μετ' ἐλαφρού
καρδιας—περι των Βρετανικού Κρη-
τινος πρός πολλαὶς ἀλλοις; ὡς πᾶ-
σι μεγίστης Μωαμεθανικῆς δυνα-
μεως ἐν τῷ κύρωφ, καὶ ἀνατι-

ρύτιος οὐδὲς Μονάρχης ἀφίμει τοῖς ἡπτικοῖς του τεσσαρά τέκταινοι μύρια Μωαμεθανῶν, δοα ὁ Ιασταλεὺς Ἐδυάρδος. Τοῦτο εἶνε παραγων μεγίστου διαφέροντος ως πρὸ τὰ συμφέροντα καὶ τὸ μέλλον τα Βρετανικοῦ Κράτους, διότι ἐν Ἀνατολῇ ἡ θρησκεία τυγχάνει ἔποιλλῷ παντὸς ἀλλού ισχιρότερον· "Ἐντελείγεται καὶ ἐν Ἰνδικῇ ἐσχορμῷ προσφάτως νῦνεις, αἵτινες προνῦξιν ντοσαν εἰς πολλοὺς ἐκπλήξιν, ὅπι ισλαμισμὸς παριστᾶ ἐπι στοιχειῶδε δύναμιν ἢν ὅφείλει ἡ βρεττ. πολιτικὴ ὑπολογίζῃ. (v) Ἀβδὲλλα Χαμέπεδοθν μετά θάρρους καὶ δεξιάτης εἰς τὰν διπλῶν ειασχόληστη

πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς δεσποτικῆς
ξουσίας τοῦ Σουλτανάτου εἰκονι καὶ
πρὸς ἀναζήτησιν ἀνισταθμήματα
διὰ τοὺς ἀκρωτηριασμοὺς τοῦ καὶ
σμικροῦ κράτους αὐτοῦ ἀναζωγή-
ῶν καὶ ἐπεκτείνων ἐψ' ἄπαντα τὴν
Μωαμεθανικὸν κύσμον τὴν πνευμα-
τικὸν ἔξουσίαν, ἥν διεκδικεῖ, ἀ-
κληρονόμος τῆς Καλιφίας τοῦ Ια-
λάμ. Ἡ ἀξίωσις τῶν Τούρκων Σούλ-
τάνων ἐπὶ τῆς Καλιφίας χρονολ-
γεῖται ἀπὸ τοῦ 16ου αἰώνος, καὶ
προέκιψεν ἀπὸ τῆς κατακτήσεως

τῆς Αἰγύπτου. Ἡ θριαμβικὴ εἶσοδος τοῦ Σουλτάνου Σελλήμ εἰς Χαλέπιον ὑπῆρχεν ἡ εὐκαιρία, καθ' ἣν τὸ πρῶτον κατὰ τὸ προσκύνημα τῆς Παρασκευῆς ἐν τῷ τεμένει προσετέθη ὁ τοῦ Προστάτου τῶν Ἀγίων Τόπων εἰς τοὺς λοιποὺς τίτλους τῶν Ὄθωμανῶν Σουλτάνων. Ἐκτοτε μέχρι σήμερον οὐδεὶς τῶν διαδόχων τ.ν Σελλήμ ἀφῆκε νὰ ἔκπεσῃ διάτολος οὐτος. Κατὰ τὰς περιπλοκάς αλεινες ἥγανον εἰς τὴν βρεττανικὴν κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου κατεψάνη δι τὸ ΡιάλδιΚ Κήλσκ οὗτο ἔδρα ωργανωμένης προσαγάνδας πτιε ἐνώ-

γνωματίνης προμαχούσας πτις εγνω-
σθη υπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Πανισλα-
μισμῆς. Τοῦτο ἐγένετο πρὸ 23 ἑ-
τῶν, καὶ αἱ ὄδοι δι’ ᾧ τὰ Πανι-
σλαμισμὸς ἐνήργει πᾶσαν τόσον ἐλι-
κώδεις, ὡστὲ νὶ βραδεῖα ἀλλὰ σταθε-
ρὰ πρόσδοξος του μικράν μόνον προσ-
κάλεσε προσωχῆν, πλὴν ἐκείνων οἵ-
τινες γινώσκουσι τι περὶ Ἀνατολῆς,
μέχρι τὸν τὰ συμβεβηκότα τῶν 12
τελευταίων τούτων μηνῶν ἐν Διγύ-
πτῳ ἀπεκάλυψαν, ὡς αἰφνίδια λάμ-
ψις φωτὸς, τὴν δραστηριότητα τῶν
δυνάμεων ἃς ἡγούσαμεν μετὰ
τῆς συνήθους λιμνῶν αὐταρεσκείας,
Ἡ λεξὶς γρότρον ἀποκρούεται σπ-
υρὸν παρὰ ταῖς φιλανθρώποις τά-
ξεσιν ὡς ἀπόζον πεπαλαιωμένης
στρατοκρατίας ή βαρβαρισμοῦ, ἀλλ’
ἐν Ἀνατολῇ οὐδὲν ἀπέβαλε τοῦτο
τῆς δυνάμεως αὐτῆς, καὶ καθ’ ἀπα-
σαν τὴν Ἀνατολὴν, ὅπου συνέρχον-
ται Μωαμεθανοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, τὸ δ-
νομα τοῦ Ἀβδούλ Χαμῆτ συνεχῶς
μεγάλύνεται; ‘μετ’ ἀπότελεσμάτων
αἴτια νῦν ἀρχόμεθα ν’ ἀναγνωρί-
ζωμεν. Μεταξὺ τῶν συγκεκριμένων
γεγονότων τῆς Πανισλαμικῆς πολι-
τικῆς τοῦ Ἀβδούλ Χαμῆτ οὐδὲν ἐγέ-
νετο απαντικότερον τῆς καταστά-

νετο σημαντικώτερον της κατασκευής του σιδηροδρόμου της Χατζάζ, δύσις θά συνδέση τὴν ἔδραν τῆς κοισμικῆς ἔξουσίας του ὡς Σουλτάνου ἐν Κωνσταντινούπολει, μετά τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἔξουσίας ὡς Χαλίφου ἐν Μέκκᾳ. Προσδοκᾶται ότι ὁ σιδηρόδρομος θα φθάσῃ μέχρι Μεδίνας τῷ 1910, καὶ εἰς Μέκκαν μετὰ τρία περίπου ἔτη. Μετά τιας παρατερήσεις περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀβδουλλά Χαμίτ ἐν Ηερσίᾳ καὶ ἐν Ἀφγανιστάν, ὃ κ. Χιρόδλ παρεπήρησεν ὅτι, ἐπὶ πᾶσι, τὸ ζήτημα, διπνεκοῦς διαφέροντος ὡς πρὸς τὴν Μ. Βρετανίαν, εἶναι ἀν καὶ μὲχρι τίνος ἐκτάσεως ὁ Ιλαγισλαμισμὸς ἔξετάθη εἰς τὰ μεγάλα πλήθη τῶν Ἰνδῶν Μωαμεθανῶν, αἵτινες, κατὰ προχείρους ὑπολογισμούς, ἀποτελοῦσι τὸ τέματον τοῦ ὄλου πληθυσμοῦ τοῦ Ἰνδικοῦ Κράτους καὶ ὅν ἢ μεγάλη πλειονότης εἶναι Σουνίται, ὡς οἱ Τούρκοι. Ήλώς ἐννοοῦσιν ἀκριβῶς οἱ Μωαμεθανοὶ ἐν Ἰνδικῇ τὴν ἀξιωσιέν τῆς χαλιφίας εἶνε σημειούχη μικροῦ διαφέροντος. Εἰς πολλὰ τε μέντον τὸ δυνομά τον φάνεται ὅτι συνειδίζεται τὴν Παρασκευὴν κατὰ τὸ προσκύνημα, ἀλλ' ἔξαιρετοι αὐθεντίαι ἔβεβαιωσαν ἡμᾶς ὅτι τοῦτο ὄπλοι οὐδὲν πλέον ἢ δεῖγμα σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς μέγαν Μουσουλμάνον Μονάρχην. Δύναται τις ἀπόδιθων ἐνδηλώσεων νὰ συμπεριγν

